

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De sancto Epiphanio Episcopo Cypri, & particularis quædam rerum eius
expositio. Capvt XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

sent perituri, ille descendens ab equo orabat, quo facto Barbari, neque ipso neque comitibus eius, neque equis quibus infidebant conspectis, præterierunt: cum autē crebris incursionibus Schythas infestarent Hunni, quamuis natura essent feri, tamen ad mansuetudinem cōuertit, tum conuiujs, tum muneribus eos liberaliter excipiens: Quæ quidem ex re vir quidā Barbarus eum suspicatus esse opulentum, dolo capere statuerat, parato igitur in hoc laqueo ad scutum alligato, sicut in hostes consueuerat, illi dum colloquitur, sublata dextra funem immissurus erat, tanquā eum ad se & ad contribules attracturus. At verò manus in ipso conatu eleuata in aëre remansit, nec antea Barbarus ex inuisibilibus istis vinculis liberatus est, quam alijs pro ipso intercedentibus Theotinus Deum exorasset. Aiunt porrò quod hic in coma nutrienda perseuerarit, & Philosophiæ studium, uti cœperat, prosecutus, ac tenui victu vsus sit, sumendique nutrimenti non semper idem, sed in fame atque siti tempus determinauerit. Philosophi enim erat opinor, his quoque pro necessitate, & non pro otio locum dare.

De sancto Epiphanio Episcopo Cypri, & particularis quadam rerum eius expositio.

CAPVT XXVI.

EAdem tempestate Metropolitanæ Cypriorum ecclesiæ præerat Epiphanius, quem non solum in rebus politicis ob virtutes, sed & ob miracula illustrem Deus effecit, quæ in honorem eius tum uiuentium defuncti peragere dignatus est: defuncto enim, quod uiuenti non contigerat, ad sepulchrum eius etiam adhuc dæmones expelli & sanationes fieri fama est. Sed & eo tempore quo uiueret multa illi admirabilia tribuuntur. Quorum vnum, quod quidem nobis innotuit, illud est. Nam cum largus esset in pauperes & eos, qui vel naufragijs vel alijs infortunijs afflicti erāt, postq̄ iā olim suas ipsius facultates insumserat, exigēte necessitate, etiā pecunias ecclesiæ erogabat: fuerant hæc sanè multæ, vndique enim

enim multi quibus opes suas in pios vsus conuertere de-
 cretum fuerat, & viuētes illius Ecclesiæ tradiderūt & mo-
 rientes reliquerunt: considerabant enim, quòd ille qui
 & rerum dispensator, & numinis diuini cultor bonus e-
 rat, munera quæ contulerant ex ipsorum sententia di-
 stributurus esset: Aiunt igitur quodam tempore paucis
 admodum reliquis pecunijs, ecclesiæ dispensatorem in-
 dignatum fuisse & quasi nimis profusum reprehendis-
 se, sed illum ne sic quidem abstinuisse à munificen-
 tia sua erga egenos declaranda. Erogatis igitur cunctis,
 accessit quidam ad domunculam in qua dispensator
 habitabat, & crumenam multis nummis aureis refer-
 tam dedit. Sed cum neque qui dederat, neque qui mi-
 serat, manifestus esset, videreturque merito insolens,
 hominem quenquam in tantarum pecuniarum largitio-
 ne se ipsum præbere ignotum, tum verò omnes rem di-
 uinitus esse gestam agnouerunt: Quin & quale etiam ali-
 ud de ipso referatur, commemorare volo: Quamquam &
 hoc ab eximio isto Gregorio qui Neocæsariensem gu-
 bernauit Ecclesiam itidem gestum esse accipio, quod li-
 benter credo, nam præpterea diffidendum non est, id con-
 similiter & ab Epiphanio esse actum: Siquidem nec so-
 lus Petrus Apostolus mortuum suscitauit, sed & Iohan-
 nes euangelista Ephesi & Philippi filix Hierapoli, & ea-
 dem à multis tum veteribus tum nostri temporis pijs viris
 esse gesta, reperias: est autem huiusmodi, quod dicere
 volo: Duo quidam mendici Epiphanium aliquo abeun-
 tem aucupati hoc agebant, vt ad eò plusculum aliquid
 auferrent. itaque eorum alter, cum se humi extendisset
 iacebat scilicet mortuus, alter assistens plorabat, qui vi-
 delicet & socij lugeret mortem, & simul paupertatem
 accusaret, ob quam ne sepelire quidem illum pos-
 set: Epiphanius iacenti requiem imprecatus est, &
 quæ ad funus necessaria forent largitus, lachryman-
 ti, sepulturam inquit procura mi fili & plorare desine,
 neque enim resurget nunc. In hoc enim casu, id
 quod est inuitabile & prorsus fatale, generoso a-
 nimo perferre oportet. Atque hic quidem his di-
 ctis transijt: Cum autem nemo iam in conspectu
 esset,

SOZOMENI HISTOR.

esset tum pede iacentem mouens ille qui a stabat, ac simul collaudans quod perquam euidenter mortuum expressisset, erige te ipsum, inquit, vt ex laboribus tuis hunc lætum consumamus diem. Cæterum cum ille consimiliter iaceret, & nihilo magis vel clamantem audiret, vel cunctis viribus obuoluentem sentiret, effuso cursu sacerdotem affecutus imposturæ suæ certionem facit, ac plorans & capillos vellicans obsecrat, vt socium resuscitet: Atqui Epiphanius hominem hortatus, ne id, quod actum erat, moleste ferret, ab se dimisit: Neque enim quoduis factum Deus simpliciter resoluit, ob id opinor, vt hominibus fidem faciat, quod ipsum cuncta videntem & cuncta audientem decipiant ij, quicumque erga ministros eius sese tales præbent.

*De Acacio Beroæa episcopo. & de Zenone & Aiace
viris illustribus, & ob virtutem claris.*

CAPVT XXVII.

HÆC ita gesta esse accepi: ex eo autem tempore & Acacius inter episcopos clarus extitit, qui iam antea Beroæa in Syria episcopus fuerat: Huius & alia facta scripto digna ferri consentaneum est. propterea quod ad solitariam vitam à puero exercitatus officio suo præclare functus sit, sed tamen illud maximum virtutis argumentum dedit, quod omni tempore apertum habuerit episcopale habitaculum, vt & cibi & somni capiendi tempore, tum à peregrinis, tum à ciuibus suis, quibuscunque placeret liberè conspiceretur. id quod maxime laudo: Nā aut propterea sic vixit, quòd sui fiduciā semper habuerit, aut quod hoc exercitij genere naturæ procliuatatem ad vitia propensam refrenare cogitarit, vt dum perpetuo se deprehensum iri suspicatur, ab ijs qui ex improviso superuenirent, in continuis excubijs, neque ab ijs deuiaret quæ ipsum decebant, & honestis negotijs continuo occuparetur: Eodem tempore etiam clari erant Zenon & Aiax fratres, qui Philosophati quondā erant non in solitudinibus sed in Gaza maritima, quam etiam Maiumam vocant. Ambo autem